

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Novela zákona o pyrotechnice: likvidace profesionálů namísto zmírnění negativních vlivů

S účinností od 1. prosince 2025 vstoupila v platnost novela zákona o pyrotechnice, vtělená do zákona č. [344/2025](#) Sb. Oficiálně deklarované cíle této normy, jak je prezentují tiskové zprávy ministerstev i důvodová zpráva, jsou bezesporu chvályhodné: zvýšení veřejné bezpečnosti, ochrana zdraví lidí i zvířat a snížení nadměrného hluku a znečištění ovzduší. Společenská poptávka po regulaci pyrotechnických výrobků v posledních letech silně rezonuje ve veřejném prostoru.

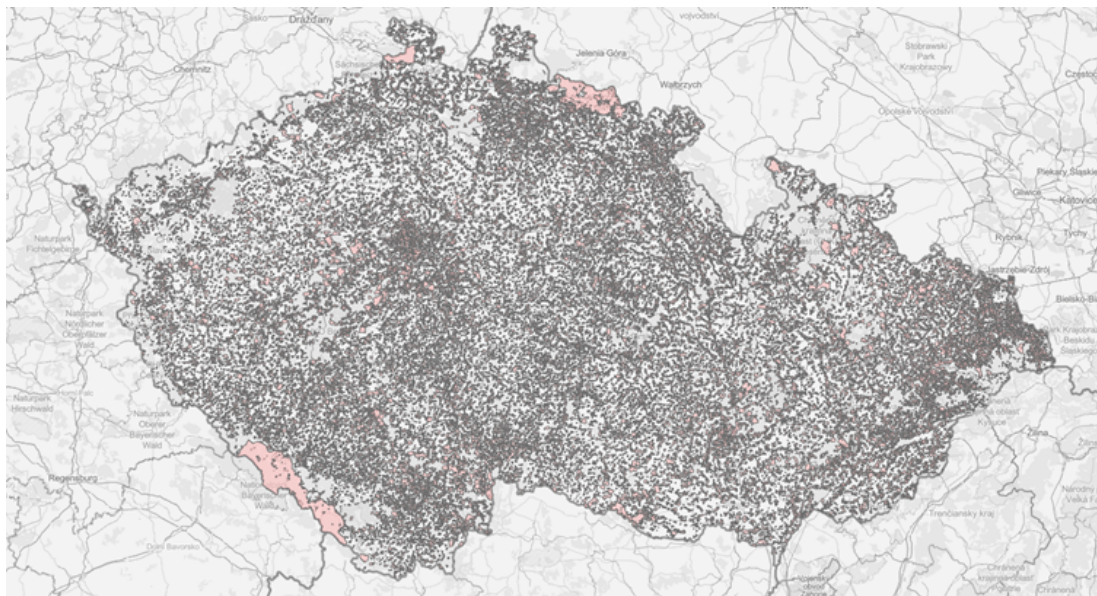
Na tuto veřejnou poptávku zákonodárce reagoval přijetím novely, která od 1. prosince 2025 zavádí soubor plošných omezení a procesních povinností napříč celým „životním cyklem“ pyrotechniky. Těžiště změn spočívá zejména v zavedení celostátních ochranných pásem – typicky 250 m kolem vybraných citlivých objektů, kde je užívání pyrotechniky s výjimkou nejmírnější kategorie F1 zakázáno. Typickým příkladem ohnisek takových ochranných pásem je například domov seniorů, útulek, záchranná stanice, zoologická zahrada či objekt evidovaný v evidenci hospodářství podle objektů určených k chovu evidovaných zvířat.

Novela dále zavádí zpřísnění podmínek prodeje, zejména pak omezení stánkového prodeje a zavedení spolehlivého ověření věku při online prodeji spolu s kontrolovaným předáním. Tuto snahu o vyloučení přístupu k pyrotechnice mladistvým lze bez dalšího podpořit. Jako zásadní nedostatek lze vnímat, že novela současně nevede k tomu, aby se prodej (alespoň vybraných kategorií) soustředil do specializovaných prodejen s odpovídajícím režimem dohledu a zabezpečení, kde je zajištěno, že zákazník nemá přímý přístup k volně vystaveným zásobám pyrotechniky. V praxi totiž pyrotechnika je nadále prodávána v supermarketech a obchodních centrech formou volně přístupných palet či regálů uprostřed prodejní plochy, bez specializovaného personálu a bez faktické kontroly. Lze očekávat, že zpřísnění ověřování věku – zejména v online prostředí – svůj praktický efekt přinejmenším zčásti přinese.

Zásadní problém však spočívá v samotné konstrukci ochranných pásem, která se již nyní reálně vztahují na území podle údajů z evidence hospodářství. V případě pásma navázaného na „objekty určené k chovu evidovaných zvířat“ je rozhodující evidenční stav spravovaný externím subjektem (Českomoravská společnost chovatelů, a.s.), přičemž aktualizace je v praxi podmíněna tím, že ten, kdo objekt do evidence jednou nahlásil, následně aktivně oznámí i ukončení chovu. K takové aktualizaci ale nedochází důsledně, právní režim ochrany se tak vztahuje i na lokality, kde již fakticky žádný chov neprobíhá – tedy na místa, která materiálně chráněný účel nenaplňují. V kombinaci s plošným dosahem 250 m tak úprava v některých regionech fakticky působí jako absolutní zákaz pyrotechniky, a to i v případě profesionálního užití. Novela zákona totiž pamatuje na možnost upravit poměry v obci v rámci opatření obecné povahy, avšak pouze ve směru zpřísnění norem. U řady obcí tak reálně hrozí, že nebude možné nalézt místo, které by současně vyhovělo zákonným omezením a bylo pro obyvatele smysluplně dostupné; alternativou pak bude přesun ohňostroje natolik mimo obec, že se z něj stane akce „na papíře“ bez reálného publika.

Přitom pro mnoho obcí jde o tradici trvající desítky let. Paradoxně však hrozí, že se v důsledku

novely ohňostroje přesunou do odlehlých oblastí, které jsou přirozeným domovem divoké zvěře, a tím mohou způsobit ještě větší stres a škody v přírodě.

1) Mapa zobrazující místa se zákazem odpalu

Je nepochybné, že nikdo rozumný nemá zájem na tom, aby byly bezpečnostní složky, zdravotnická záchranná služba, či další složky IZS jakož i další pracovníci ve zdravotnictví apod. každoročně zatěžovány preventabilními úrazy, ani aby po oslavách zůstával ve veřejném prostoru nepořádek a zbytky pyrotechniky. Zvolená právní úprava však v praxi nemíří primárně na nejrizikovější jednání laické veřejnosti, nýbrž dopadá zejména na profesionální subjekty, které podléhají evidenci, dohledu a sankcím.

Totíž u běžného užívání volně prodejné pyrotechniky laickou veřejností – typicky v kombinaci s alkoholem, neodbornou manipulací a často i s výrobky pochybného původu či od „šedých“ prodejců, u nichž lze důvodně pochybovat o bezpečnosti a původu zboží – je vymahatelnost pravidel v praxi téměř iluzorní. Identifikovat konkrétní osobu, která pyrotechniku odpálila, je ve skutečnosti možné zpravidla jen při přímém přistižení na místě v okamžiku iniciace; následný zásah Policie ČR často naráží na elementární důkazní nouzi a osoby na místě se běžně od odpovědnosti distancují s tvrzením, že „Ohňostroj odpálil někdo jiný a oni jej pouze pozorují“. Oproti tomu profesionální subjekty podléhají ohlašovacím a evidenčním povinnostem, jejich činnost je předvídatelná a dohledatelná, a proto se regulační tlak ve výsledku koncentruje právě na ně – tedy na ty, kdo jsou kontrolovatelnými adresáty práva, nikoli na ty, kdo pravidla v praxi obcházejí.

Důvodová zpráva k novele odůvodňuje zpřísnění regulace pyrotechniky třemi cíli: ochranou lidského zdraví (krátkodobé zhoršení kvality ovzduší během silvestrovských oslav), ochranou zvířat (stres z hluku a světelných efektů) a zvýšením veřejné bezpečnosti (prevence úrazů a požárů). Přesto je namístě pochybovat, zda zvolený zásah míří na skutečné příčiny a zda je přiměřený sledovaným cílům.

U „zdravotního“ pilíře zůstává nejasné, do jaké míry lze naměřené epizodické koncentrace jednoznačně přičíst právě pyrotechnice a zda cca hodinová roční epizoda bez dalšího ospravedlňuje plošná omezení. Ochrana zvířat při regulaci pyrotechniky představuje nejen legitimní a oprávněný cíl, ale také jediný skutečně validní argument, jenž lze v souvislosti se zpřísněním pravidel obhájit bez jakýchkoli pochybností. Zvířata jsou ve vztahu k pyrotechnice obzvláště zranitelná – jsou vystavena intenzivnímu stresu, který může vést k úniku, úrazům, změnám chování i dlouhodobému ohrožení fyzického i psychického stavu. Na rozdíl od lidí nemají možnost se na oslavy připravit, chránit se nebo racionálně vyhodnotit rizika, která s hlučnou a světelnou pyrotechnikou souvisí.

Právě z těchto důvodů je ochrana zvířat v legislativní debatě naprosto klíčová – jde o zájem, který nelze relativizovat ani přehlížet ve jménu tradic, zábavy či ekonomického zisku. Také bezpečnostní argumentace typicky míří na následky nezodpovědné či nelegální manipulace; není zřejmé, proč má být primárním řešením restrikce legálního užívání, jež beztak dopadá pouze na profesionální sektor.

Efektivita jakéhokoli zákona nestojí na ušlechtilosti jeho cílů, nýbrž na jeho vymahatelnosti. Právě v této oblasti novela fatálně selhává. Ačkoliv zpřísňuje pravidla a zavádí nové zákazy, postrádá mechanismy, jak postihovat porušení ze strany anonymních jednotlivců, kteří jsou přitom hlavním zdrojem problémů.

Hlavní a prakticky nepřekonatelnou překážkou při postihování nelegálních odpalů je, jak již bylo zmíněno, identifikace pachatele. V řízení o přestupku nese důkazní břemeno správní orgán a uplatňuje se presumpce nevin. Pro policii je prokázání viny téměř nemožným úkolem: během silvestrovské noci, kdy dochází k tisícům odpalů v anonymním davu, je identifikace konkrétního jedince a jeho spolehlivé spojení s konkrétním výbuchem mimo jakoukoli pochybnost téměř vyloučené. Avšak i mimo silvestrovskou noc přistižení „při činu“ je prakticky nemožné. Zákon tak sice definuje přestupek, ale jeho sankce jsou spíše teoretické než praktické – vyjma profesionálního sektoru.

Zákon se tak stává bezzubým tygrem. Zatímco profesionálové, kteří svou činnost s předstihem ohlašují a jsou plně identifikovatelní, podléhají přísné kontrole, hlavní zdroj hluku a nebezpečí – živelné odpalování veřejností zákon prakticky nebude schopen postihnout.

Největším paradoxem novely je skutečnost, že zákon, jehož cílem je omezit nebezpečnou pyrotechniku, nejvíce dopadá na segment, který s ní zachází s nejvyšší opatrností. Nová pravidla se zdají být v příkrém rozporu se základním právním principem proporcionality. Ten vyžaduje, aby legislativní opatření bylo ve vztahu ke sledovanému cíli vhodné, nezbytné a přiměřené v užším smyslu. Tím, že zákon systematicky poškozuje a v mnoha případech přímo likviduje profesionální ohňostroje, kteří nabízejí kontrolovanou alternativu k živelnému odpalování, v tomto testu zjevně selhává.

Přitom sám zákonodárce si je vědom, že profesionální ohňostroje představují menší zlo. Přímo v důvodové zprávě k novele se uvádí: „Amatérské užívání zábavní pyrotechniky představuje nesrovnatelně vyšší riziko než ohňostroje vedené profesionálními odpalovači ohňostrojů. Zatímco běžná pyrotechnika vybuchuje ve výši 20 až 40 m nad zemskou úrovní, u profesionální pyrotechniky jde spíše o 100 m, kde se škodliviny mohou mnohem efektivněji rozptýlit v atmosféře.“

Přiznání zákonodárce, že profesionální ohňostroje jsou bezpečnější a environmentálně šetrnější, ve spojení se zákonem, který je fakticky eliminuje, naznačuje preferenci politicky jednoduchého, avšak prakticky neúčinného řešení. Namísto řešení komplexního problému vymáhání práva vůči jednotlivcům se zákon zaměřuje na „snadný cíl“: identifikovatelné a licencované profesionály. Nejde pouze o paradoxní výsledek; jedná se o fundamentální vadu legislativního designu, který upřednostňuje regulační pohodlí před efektivním řešením problému.

Kombinace extrémní administrativní zátěže a plošných zákazů v praxi může vést k faktické likvidaci profesionálního a bezpečného provádění ohňostrojů v mnoha českých městech.

Smysluplnější řešení by se nemělo upínat k plošným zákazům, které v praxi poškozují ty, kdo pravidla dodržují. Cesta vpřed vede přes cílenou regulaci a posílení nástrojů státu. Revidovaný zákon by se měl zaměřit na kombinaci osvěty a efektivní represe: vládou podporované informační kampaně mohou kontrastovat rizika amatérské pyrotechniky s bezpečností profesionálních akcí a posouvat tak veřejnou poptávku. Současná podoba zákona je ukázkou legislativy s dobrým úmyslem, ale špatným

provedením. Je proto na místě apelovat na zákonodárce, aby zvážili rychlou revizi této normy.

JUDr. Petr Plavec, Ph.D.

Mgr. Ondřej Klicman

[Plavec & Partners, advokátní kancelář s.r.o.](#)

Na Zábradlí 1, 110 00 Praha 1

Tel. : +420 739 348 665

Email: ak@ppak.cz

Další články:

- [Právní aspekty terapie psychedeliky](#)
- [Význam sportovních pravidel při posuzování odpovědnosti sportovců za sportovní úrazy](#)
- [Okamžité zrušení pracovního poměru učiněné z „opatrnosti“ zaměstnavatele ve světle judikatury Nejvyššího soudu](#)
- [Výroční zpráva ÚOOÚ za rok 2025: nové regulační priority v oblasti ochrany osobních údajů](#)
- [Vadné nařízení vlády č. 493/2025 Sb. a dopady fixace limitů drobných oprav na pronajímatele](#)
- [Nařízení PPWR: cesta do pekla dlážděná dobrými úmysly](#)
- [AML - od zákona č. 253/2008 Sb. k AMLR: co konkrétně musí česká povinná osoba změnit do roku 2027](#)
- [Podmíněné propuštění ve světle zásady ústnosti a přímosti](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 37.: Povinná forma jednání ve smlouvách](#)
- [Poučení z krizového vývoje v kauze bitcoiny](#)
- [EUDAMED: Jednotná databáze mění pravidla hry na trhu zdravotnických prostředků](#)